

Samowładztwo rozumu i czyn – Tomasz Herbich

Własne, narodowe stanowisko w filozofii jest dla obu bohaterów tej pracy nie czymś, co przychodzi po filozofii niemieckiej, lecz czymś występującym przeciwko niej. Mickiewicz i Ern nie przyznawali rozwijającej się od Kantowskiej krytyki poznania filozofii niemieckiej żadnego doniosłego znaczenia w dziejowym pochodzie refleksji filozoficznej poza tym jednym, że punkt kulminacyjny miało osiągać w niej historyczne odstępstwo od prawdy. Zachęcamy do lektury najnowszej książki dra Tomasza Herbicha, wydanej przez Fundację Augusta hrabiego Cieszkowskiego.

Gdy na polską filozofię czynu lat czterdziestych XIX wieku, przede wszystkim zaś na jej religijny wariant, spojrzysz z perspektywy zestawienia z analogicznymi zjawiskami występującymi w rosyjskim renesansie religijno-filozoficznym, dostrzeżesz w niej nie fenomen ograniczony do wąsko rozumianego kontekstu jego powstania, jakim jest filozofia niemiecka po śmierci Hegla, lecz pewien nurt mający swoją genezę w krytycznej reakcji na idealizm niemiecki prowadzonej z pozycji dążącej do samodzielności filozofii polskiej. W dążeniu do takiego przedstawienia polskiej filozofii czynu wpisuje się prezentowana czytelnikowi książka porównująca światopoglądy filozoficzne Mickiewicza i Erna. Własne, narodowe stanowisko w filozofii jest dla obu bohaterów tej pracy nie czymś, co przychodzi po filozofii niemieckiej, lecz czymś występującym przeciwko niej. Mickiewicz i Ern nie przyznawali rozwijającej się od Kantowskiej

krytyki poznania filozofii niemieckiej żadnego doniosłego znaczenia w dziejowym pochodzie refleksji filozoficznej poza tym jednym, że punkt kulminacyjny miało osiągać w niej historyczne odstępstwo od prawdy.

Tomasz Herbich: doktor filozofii, ukończył także teologię i politologię. Wykłada na UW. Redaktor naczelny „Rocznika Historii Filozofii Polskiej”, członek redakcji „Teologii Politycznej”. Laureat Stypendium Cieszkowskiego.